

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα λαμβάνει ἤδη νέας περιπλοκάς, ἐμβλίνει εἰς καθαρωτέραν φάσιν· ἡ Αὐστρία κηρύττεται οὐδετέρα, αἱ δὲ Δυτικαὶ Δυνάμεις μετὰ τῶν συμμάχων τῶν, τῆς Τουρκίας καὶ Σερθηνίας, συγκεντροῦσι σημαντικὰς δυνάμεις ἐν Κριμαίᾳ διὰ τὰ ἐπιφέρουσι τὸν τελευταῖον κτύπον, ἂν ὄχι κατὰ τῶν ἐκ γρανίτου λίθου ἀπροσβλήτων τειχῶν τῆς Σεβαστουπόλεως, τοῦλάχιστον κατὰ τῶν ἀτρομήτων Ρωσικῶν ὀπλῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων Γ'. ὡς γενικὸς ἀρχιστράτηγος ὄλου τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ διευθύνει ἐκ Παρισίων διὰ τηλεγράφου τὴν ἐκστρατείαν, καὶ παῖγμα ἀξιολύμαστον, ἐν διαστήματι τεσσάρων ὥρων δίδει διαταγὰς καὶ λαμβάνει εἰδήσεις ἐκ Βαλουκλαβᾶ! Ἀκατανόητος καὶ γιγαντιαία πρόοδος τῆς συγκοινωνίας τῶν ἀποστάσεων!

Ἴδου τὰ καθέκαστα.

Τὸ ἐν Βέννη Συμβούλιον τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων ἀνεβλήθη ἀόριστως χωρὶς νὰ φέρῃ τὸ παρὰ πολλῶν περιμενόμενον εἰρηνικὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ Αὐστρία, ὡς λέγει ὁ ξένος τύπος, ἐπρότεινε τελεσίγραφον, τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν ἐγίνετο δεκτὸν, ἤθελεν ἀναγκάσει αὐτὴν νὰ ῥιφθῆ ἔνοπλος εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης· φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ρωσσία εἶχε προηγουμένως συνεννοηθῆ μετὰ τῆς Αὐστρίας περὶ τούτου. Ὁ Νέστωρ τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας Δρουέν-Δε-Λουί, παρὰδεχθεὶς τὰς βάσεις τοῦ ἐγγράφου τούτου, μὴ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ, ὁ δὲ πόλεμος προοιωνίζεται ὑπὲρ ποτὶς τρομερώτερος. Τὸ τελεσίγραφον τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο, ὡς φαίνεται, εἰμὴ τὸ Stato quo. Ὁ Γαλλικὸς τύπος, ἂν καὶ ὑπόκειται εἰς αὐστηρὰν λογοκρισίαν, θεωρεῖ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὴν παραίτησιν τοῦ Δρουέν Δε Λουί καὶ ἐπικρίνει αὐτὸν, ὅτι πολλὰ ἐγρήγορα ἐξέφρασεν εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ Ναπολεόντος. Τὸ ζήτημα ἤδη ἐκαθαρίσθη ἢ συνθήκη τῆς 2 Δεκεμβρίου ἀκυροῦται, ἀλλ' ἡ Αὐστρία μένει πάντοτε διπλωματικῶς ἠνωμένη μετὰ τῆς Δύσεως. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην παρετηρήθη ὅτι ἡ Πρωσσία ἤρχισε νὰ συνεννοεῖται εὐλικρινῶς μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ ἁρμονία τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐπικρατειῶν μετὰ τῆς Γερμανικῆς Διαιτήτος ἐπανήλθε. Ἡ Ρωσσία κάμνει σημαντικὰς πολεμικὰς προπαρασκευὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, ἐπικουραὶ δὲ νέου στρατοῦ καθημερινῶς ἐμβαίνουσι εἰς Κριμαίαν. Ἐσχάτως δι' οὐκαζίου διαστάθη στρατολογία νέα κατὰ τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας 12 ἀνδρῶν ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς ἐφημερίδας ἐξάγεται ὅτι φονικαὶ ἐξοδοὶ λαμβάνουσι χώραν ἐν Σεβαστουπόλει, ἀλλ' ὁ εἰκοσαήμερος ἐκεῖνος τρομερὸς τοῦ ἄλλου βομβαρδισμῶς δὲν ἔφραεν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἢ ὅτι τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἐβάφη μὲ αἷμα χριστιανικόν,

ἢ δὲ ἀνδρία καὶ ἡ καρτερία τοῦ Κοζάκου ἡμιλλᾶτο μετὰ τὴν ἀνδρίαν καὶ εὐλιγιστίαν τοῦ Ζουάβου. Κατὰ τὴν Γερμανικὴν ἐφημερίδα, ἐντὸς 14 ἡμερῶν βομβαρδισμοῦ ἐβρίβησαν κατὰ τῆς Σεβαστουπόλεως ἀπὸ μέρους τῶν Συμμάχων 375,000 σφαῖραι καὶ βόμβαι, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων ἐδᾶπανήθησαν μετὰ τῆς ἀναγκαίας, πυρίτιδος, 10,000,000 φράγκων καὶ πέντε μηνῶν ἀδιάκοπος ἐργασία.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὀργανίζεται κοινωνικὴ ἐπανάστασις· γιγαντιαία συμπόσια σκοπὸν προτιθέμενα τὴν ἀνάπλασιν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ἔλαβον χώραν εἰς Λονδίνον καὶ εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἐμπορικὰς πόλεις· οἱ λόγοι τῶν ῥητόρων ἦσαν προσβλητικοὶ διὰ τὸ ὑπουργεῖον ἢ μεταξὺ τῆς Ἀριστοκρατίας καὶ τοῦ λαοῦ αὕτη πλῆθ ἐἶναι λίαν περιέργος. « Αἱ θέσεις, λέγουσιν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, πρέπει νὰ δίδωνται εἰς τοὺς ἰκανωτέρους » καὶ ὄχι εἰς τοὺς πλουσιωτέρους, ἢ ἐξ καταστροφῆ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Κριμαίᾳ δεικνύει τὸ πλημμελὲς τοῦ διοικητικοῦ συστήματος. » Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἀπερὶ φθῆ ἡ πρότασις τοῦ νὰ μεταφερθῆ εἰς Κριμαίαν ὁ ἐξ 25 χιλιάδων ἀγγλικὸς στρατὸς τῶν Ἰνδιῶν, διὰ πλειονοψηφίας 115 ψήφων, ὁ δὲ Γραεῦ ἔκαμε τὴν ἐξῆς πρότασιν ἣτις μέλλει νὰ συζητηθῆ. « Ἡ Ἀγγλία ἔπραπε νὰ πικραδεχθῆ τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τῆς Ρωσσίας ».

Ὁ Βαλουκλαβᾶς συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς Βάρνης δι' ὑποβρυχίου τηλεγράφου εἰς ὀλίγα μόνον λεπτά, μέσον δὲ Βιέννης φθάνουσι αἱ εἰδήσεις εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν ἐν διαστήματι τεσσάρων ὥρων. Πιράφρων ἤθελέ τις λογισθῆ ἂν πρὸ ἐξ ἡτῆ μηνῶν ἐλεγε τι τοιοῦτον. Ἐν τούτοις οὐδὲν ἀληθέστερον. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐκ τοῦ ἀναγνωστηρίου του δύναιτο νὰ συγκοινωνῆ δις τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ ἐν Κριμαίᾳ στρατοῦ, δίδων διαταγὰς καὶ λαμβάνων πληροφορίας ὡς νὰ εὕρισκετο ὁ ἔλιος εἰς Βαλουκλαβᾶν. Ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Βαλεῦσκης ἀντικατέστησε τὸν Δρουέν Δε Λουί, ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Θουβενέλ, ἄλλοτε πρέσβυς ἐν Ἑλλάδι, διαρίσθη ὡς τοιοῦτος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 14 (23) τρ. ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις ὁ στρατὸς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Τουρκίας, Σερθηνίας, τὸν ἀριθμὸν 140 χιλιάδες ἠτοιμάζετο νὰ προσβάλλῃ ὀριστικῶς τὸν Ρωσικὸν στρατὸν εἰς Τσερνάγιαν. Διὰ δὲ τηλεγραφικῆς εἰδήσεως ἐκ Γαλλίας ἡ στρατηγία τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐδόθη εἰς τὸν Πελλισιὲ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε Κανροβέρ. Ἄς περιμένωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀριστικῆς ταύτης μάχης.

Ἄς ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὰ ἐγγώρια. Ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος εἶναι διγρημένος εἰς δύο πολέμια στρατόπεδα. Τὸ ὑπουργεῖον εὐρίσκειται εἰς ἀμυντικὴν θέσιν καὶ διὰ τῶν ὀργάνων του, ἡ χαρίεσσα Φήμη, ἡ Ἐθνικὴ, ὁ Πρωτῶν Κήρυξ, ὁ Λαός, τοῦ ὁποῖου οἱ συντάκται, ἂν καὶ τριάς, δὲν εἶναι ἀδιάφοροι, πυροβολοῦσι τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἀλλ' αὕτη ἔξεν

λέξατο καταλληλέτατον πεδίων τῆς μάχης, καὶ ῥίπτουσα βόμβας κατὰ τῶν ὑπουργῶν, διὰ τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ἐβδομάδος, τοῦ Ἡλίου, τοῦ Φιλοπάτρουδος καὶ τοῦ Ἀνεξαρτήτου, ὑπέσχετο νὰ τοὺς κατακλάσῃ ἂν ἐν Πειραιεὶ δὲν ἔκραζεν ὁ ἀλέκτωρ.

Τὰ βουλευτικὰ σώματα τακτικῶς μισθοδοτοῦνται ἂν δὲ δὲν ἀντιπολιτεύονται τὸ ὑπουργεῖον, ὡς λέγει ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἴδιαν, τοῦτο πράττουσι, διότι ἐπιχομῆναι διαλύσεως τῶν βουλῶν οἱ νεοδιορισθέντες δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον ἀνεξάρτητοι αὐτῶν. Κατ' αὐτὰς ἐσυζητήθησαν εἰς τὰς βουλὰς διάφορα νομοσχέδια, ἐξ ὧν τὸ περὶ καθυστερούντων χρεῶν, τὸ περὶ καταργήσεως τοῦ πολιτικοῦ θανάτου, τὸ ὅποιον τόσον ἐπιτυχῶς καὶ εὐστόχως ὑπεστήριξεν ὁ εὐγλωττος καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ δικαίου καὶ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Πήλλικας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς νοημοσύνης καὶ τῶν φώτων ὑπέσχετο νὰ φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, ἂν ἡ πονηρὰ ἀντιπολιτεῦσις δὲν ἔφερε προτικόμενα εἰς τὴν διοικητικὴν πορσεῖαν του.

Τὰ πάντα ἐπικρίνει! Κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς ὡς ὑπόδικος, εἰς στρατηγὸς ἄνευ ἐντάλματος φυλακίσεως, ἐξανίσταται αὐτῇ μανιακῇ, ὡς νὰ ἦτον τοῦτο παρνομία, ἢ νὰ μὴ ἐγίνοντο τὰ τοιαῦτα καὶ εἰς ἄλλα τῆς Εὐρώπης μέρη. Τὸ ὑπουργεῖον προτείνει τὴν σύστασιν ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ἢ ἀδιάκριτος αὐτῇ ἀντιπολιτεῦσις δὲν κλίνει γόνυ ἀπέναντι τοιοῦτου εὐεργετήματος, ἀλλ' ἔρχεται ἐν τῇ Γερουσίᾳ μετὰ παρατηρήσεις, μετὰ ὑπολογισμοὺς, ὡς νὰ ἐπρόκειτο πραγματικῶς νὰ συστήσῃ ἀτμοπλοικῆ ἐταιρία! Ἐν τῷ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ῥίπτονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐγκύκλιοι ἐπὶ ἐγκυκλίω, γεγραμμένοι εἰς ὕψος γλαφυρῶν, ἀφροῦσι τὴν ληστείαν, τοὺς δημοτοφύλακας, τὰς μελετωμένας δῆθεν ἐπαναστάσεις τῶν ὁμῶν ἐπαρχιῶν ἢ ἀντιπολιτεῦσις, ὡς λέγεται βρυχωμένη κατεξανίσταται καὶ ἐξυβρίζει τὸν περικλυμένον ἄνδρα, ὡς ζῶηρον, τὸν ἀντιπροσωπεύσαντα τόσον ἐπαξίως (μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1854) τὴν μεγάλην ἐξουσίαν ἐγκυκλιογράφου. Εἰς ὑπουργός, ὁ ἄλλοτε δεινὸς ῥήτωρ τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ὀργίζεται, προκλιτεῖται ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἔδρας, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ ρυθμίσῃ τὴν διαγωγὴν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ πάλιν ἡ πεντάς αὐτῆ ἀνχιμυομένη εἰς τὰ οἰκιακά τοῦ ὑπουργεῖου γνωμοδοτεῖ νὰ ἀντικατασταθῇ οὗτος. ὦ! τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἐφημεριδογραφία ἐν Ἑλλάδι δὲν διορθοῦται ἄλλως ἢ διὰ τοῦ φίλαγκος.

Ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις, φιλανθρωπικῶς φερομένη καὶ αὖτις πρὸς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς νεοκρωμένης ἤδη ναυτιλίας τῆς εὐρεστέτης ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐν Πετροπόλει πρέσβειος τῆς Ἑλλάδος, Κ. Ζουγράφου νὰ συγχωρήσῃ ἐκτὸς τῶν Ἀυστριακῶν καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικάς σημαίας φέροντα πλοῖα νὰ φορτώνωσιν ἐν τοῖς Παρκαδοναβίαις λιμέσι δημοτριακοῦ καρπού, καὶ μεταφέρωσιν αὐτοὺς ἀκωλύτως ἐκτὸς τῶν στομίων

τοῦ πεταμου, οἰσάντες μόνον ἐγγύησιν ὅτι ἡ παρκαδοναβία εἰς αὐτοὺς ἐλευθερία δὲν θέλει κατασταθῆ μέσον τροφοδοτήσεως τῶν ἐν πολέμῳ κατὰ τῆς Ῥωσσίας διατελούντων. Τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὸ παρά πόδας νομοσχέδιον τὸ ὅποιον αὐθαρεῖ ἐγένετο παρκαδοναβίαν.

« Πᾶς πλοίαρχος ὅστις ἤθελε παραβῆ τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ἐνώπιον Προξενικῆς ἢ ἄλλης Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς εἰς ῥητοῦς τόπου μεταφορᾶς δημοτριακῶν καρπῶν ἐκ τῶν παραδοναβίων λιμένων, καὶ περὶ μὴ παρκαδοναβίαις αὐτῶν εἰς πρόσωπα διὰ τοῦ ὑποσχετικοῦ ἀποκλειόμενα, τιμωρεῖται με φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, στερεῖται δὲ καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς πλοιαρχίας ».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΤΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Νευτικῶν

Δ. ΚΑΛΕΡΓΗΣ.

Ἐφημερίς τις ἐξ ἐκείνων αἰτινες τακτικῶς τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐκστρατεύουσι κατὰ τοῦ γυνικοῦ ταμείου, ἰδοὺ μετὰ πόσῃν εὐφρίαν καὶ ἀμεροληψίαν ἀναφέρει τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἀποδίδουσα εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον τὴν εὐνοίαν τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διαταχθῆν παρ' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας μέτρον. Ἀλλ' ὁ συντάκτης εἶναι συγγνωστός, διότι κατάγεται ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν ἐρευρετῶν τῆς πυρίτιδος. Θυμιάσθε τὸ ἄρθρον!!

« Ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι προκλήθηται νῦν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἄνδρες, σεβαστοὶ καὶ εὐπόλητοι, ἄνδρες, φιλιππάρχιδες καὶ ἀληθῶς κηδόμενοι τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, καὶ πεισθεῖσα ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου πλοῦτου καὶ τῆς καταπίψεως τῆς ἰθνηκῆς συνειδήσεως ἀπεσχυβαλισθῆ σύμφω α μετὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, καὶ τὰς προσδοκίας τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς τὰ Ἑλληνικά πλοῖα ὅπως φορτώνωσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Δουναβίου. »

Ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Ἰπασπιστῆς τῆς Α. Μ. Κ. Δημ. Βόττσηρος, ἀποσταλεῖς, ὅπως συγχρητῆ τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον Β' ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως ἡμῶν εὐρίσκαται εἰς Πετροῦπολιν. Αὐτόθι, ἔτυχε τῆς εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ τῆς διακρινοῦσῃς αὐτὸν εὐγενεῖας καὶ ὄλων ἡγεμονικοῦ τρόπου, ἄπειρα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς τῷ εἶπεν, ἐνῶ τῷ ἐσφιγξεν ἀφ' ἑτέρου τὴν δεξιάν. Ὁ Κ. Μπόττσηρος μὴ δυνάμενος ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀπείρους προσκλήσεις, ὅσαι ἐγένοντο αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς ὑψηλῆς Κοινωνίας τῆς Πετροῦπόλεως, ἠναγκάσθη νὰ παρατείνῃ ἐπὶ εἰκο-

σιν ἐτι ἡμέρας τὴν αὐτόθι διαμονὴν του. Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ παραστήμου τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔδωκεν εἰς τὰς διαταγὰς του ἰδιαίτερον ἀξιωματικόν, ὅπως τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὰ ἀξιοθέατα τῆς Ῥωσικῆς Πρωτευούσης, καὶ κατ' ἑκτακτον ὅλως εὐνοϊαν, καιροῦ πολέμου ὄντος, τῷ ἐδόθη τὸ πρόνομιον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Κρονστάνδ καὶ ὅλα τὰ ὄχυράματα.

Ὁ ἀποπειραθεὶς τὴν κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος Γ'. δολοφονίαν Ῥωματος Πιανόρης δικασθεὶς κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἀπεκεφαλίσθη τῇ 5 (14) Μαΐου.

Ἴδου καὶ ἀνέκδοτα τινά.

Μεταξὺ δύο νέων εὐγενῶν ἕρις ἀνεφύη ἐπρόκειτο νὰ ὀνομασθῶσιν ἀστέρες τινές . . . καὶ ἕλαστος κατὰ τὸ δοκοῦν τοὺς ἐτοποθετεῖ· τὸ πρᾶγμα ἐλάμβανε σοβρὴν χαρακτῆρα· οἱ μάρτυρες ὠνομάθησαν, ἀλλ' αἴφνης ἡ Ἀθηνᾶ ἐξεληθούσα καὶ ἐκ δευτέρου ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς τοὺς ἀφώπλισε μετ' ἐν μόνον τῆς βλέμμα' ἐν τούτοις πρωτόκολλα συνετάχθησαν καὶ αἱ φιλικαὶ συνεννοήσεις ἐπανήλθον, αὐτὶ δὲ σφαιρῶν φονικῶν τὸ ἔδαφος ἐσπάρη ὑπὸ σφαιριδίων ζαχαρωτῶν.

Πολλοὶ παρεξήγησαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Γοργίας εἰς Ἀθήνας. Εἶπον ὅτι τὸ ὑπουργεῖον προσεκάλεσεν αὐτὸν ἐξ Ἐρμουπόλεως διὰ νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν τῆς Σελήνης, ἐφημερίδος πολιτικῆς εἰς ἔμμετρον λόγον γεγραμμένης, ὅπως ἀντικρούσῃ τὸν Ἥλιον, τοῦ ὁποῦ αἱ καυστικαὶ ἀκτίνες προσέβαλον τὴν ὄρασιν ἐνός . . . καὶ τὴν Ἐλπίδα, τὴν γνωστὴν διὰ τὸ θελκτικὸν ὕψος τῆς. Λέγεται ὅτι ὁ συντάκτης ποιητῆς ὑπεσχέθη τὸ πρῶτον, ἀλλὰ δὲν ἀνεδέχθη τὸ δεύτερον· εἶπε — τὴν ἐν Ἀθήναις φίλην Ἐλπίδα δὲν δύναμαι ἢ νὰ θανατώσω. Ἐκ τὸς τούτου ἔγιναν αἱ ἐξῆς ἀντιρρήσεις ἐνὸς ὑπουργοῦ περὶ τῆς ὀνομασίας· ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη εὐρίσκονται εἰς τὸ στερέωμα· ἡ Σελήνη φωτίζεται παρὰ τοῦ Ἥλιου, εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὅτι ἀντὶ νὰ φωτίζωμεν φωτιζόμεθα; Μὴ νομίζετε ὁμοίως ὅτι ὁ Γοργίας δὲν ἠσχολήθη καὶ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις σπουδαίας· ἐπεθεώρησε τὰς γλαυκώπιδας, ἐπισκέφη τὰς βοώπιδας, ἐθαύμασε τὰ σύμφωνα, ἐστιχοῦργησε τὰς διφθόγγους· καὶ ἀπεχειρέθησε τὰ φωνήεντα. Ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ μὴ δῆμῳ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει ὁ ἴδιος μᾶς φωτίσει διὰ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Πολλοὶ συγγραφεῖς δισχυρίστησαν ὅτι ὁ ἔρωσ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γάμῳ· τοῦτο εἶναι ψευδές. Ἡ Εὐτέρπη οὐ μόνον διὰ τοῦ δημοσιευομένου ἤδη ἄρθρου ὁ ἔρωσ ἐν τῷ γάμῳ, ἱστορικὴ μελέτη τοῦ Κ. Γκουζώτου, ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ φέρει καὶ τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Ἐν Ἀθήναις ζῆσευρος νεώτατος ἀγαπώμενον ὦς ἡ μυθολογουμένη ποτὲ Φιλῆμων καὶ Βαυκῆς. Ποσάκις δὲν νύχηθησαν νὰ ἀποθάνωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὄραν καὶ νὰ μεταβληθῶσι πρὸ τῆς εἰς Κιφισίαν καλύβης των εἰς δύο ἐρωτικά σκιερὰ δένδρα· παρ' ὁ-

λίγον αἱ εὐχαί των νὰ ἐκκληρωθῶσιν. Ἐπιστρέφοντες ἐρ' ἀμάξης ἀπὸ ἐξοχὴν καὶ ἐναγκαλισμένοι σχεδὸν ἔπεσαν ἀνατραπέντος τοῦ ὄχηματος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἴσως ἔμελλε νὰ μεταβληθῶσιν εἰς δένδρα καὶ ὑπὸ τοὺς νεσρούς κλάδους των νὰ σκιάζωσι τοὺς διαβάτας!!!

Ἄρῳ ἡ Θεῖα Πρόνοια κατεδίκασε τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀπραξίαν, τίνος νέου καρδία δὲν πάλλει ἀπέκταντι τοιαύτης πάλης. Τὸ ποροβολικὸν μας, ἐφάμιλλον τῶν καλητέρων Εὐρωπαϊκῶν, δὲν μᾶς χρησιμεύει δι' ἄλλο ἢ διὰ τὰς παρατάξεις· τὸ μηχανικὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐτοιμορρόπων κτιρίων καὶ τὴν καταμέτρησιν τῶν γαιῶν· μόνον τὸ κομψὸν καὶ κορυθαίολον σῶμα τῶν πυροσβεστῶν ἐπλάσθη πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐκλήθη· ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ εἰμαρμένη δὲν ἠθέλησεν εἰσεῖτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν πολιτῶν νὰ δοκιμάσῃ τὴν εὐλυγιστίαν τοῦ σώματος τούτου. Παρατηρήθη καὶ ἄλλο περίεργον· τὸ σῶμα τῶν πυροσβεστῶν ἐτοποθετήθη πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Μουσῶν· εἶναι ἄρα φόβος μήπως καὶ αἱ Μοῦσαι φλογισθῶσιν;

Ἄς ἀναφέρωμεν καὶ τὸ σπουδαιότερον συμβάν· Αἱ βοώπιδες πάντοτε ἐπεκράτουν ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἡ παρουσία θελιτικῆς γλαυκώπιδος ἐξ Ἀνατολῆς, πρὸς δὲ καὶ ἐτέρας ἐκ Σύρου, ἔκαμε τὴν πλάστιγγα νὰ κλίη πρὸς αὐτάς. Ἄρῳ λοιπὸν δι' ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀλλοδαπῶν συνετάχθη πρὸ πρωτόκολλον τῆς διαμαρτυρήσεως καὶ ἐπεδόθη εἰς τὰς βοώπιδας, ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ βεσιλεύσωσιν, ἀπερσίσθη νὰ ἀποσυρθῶσιν αἱ ἀντίζηλοι γλαυκώπιδες τὸ ἔαρ εἰς τὴν θελιτικὴν ἐξοχὴν τῆς Κιφητίας, ἐκεῖ δὲ νὰ στήσουν τὸ ἐπιτελεῖν των σύγκείμενον ἐξ ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ἠτχολήθησαν τὰ μέγιστα περὶ τὴν ἀεροβασίαν καὶ γνωρίζουσι ἐκ στήθους τὰ διπλωματικά ἔθνη.

Τὸν μῆνα τοῦτον τὰ ἔντομα ἐπλεόνασαν εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν· αἱ ἀερίδες, τὸ καταστρεπτικὸν τοῦτο ζῴδιον, πρὶν ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀγρούς φαίνεται εἰς τοὺς περιπάτους. Οἱ μῆρυκες, οἱ κώνωπες, αἱ μυῖαι, οἱ βράτραχοι ἐπιπολῶζουσιν· ἔρχονται δὲ καὶ παρέρχονται εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν ὅλα ταῦτα ἀφανῆ. Πετὰ τέλος καὶ ἡ βασίλισσα τῶν ἐντόμων ἡ μέλισσα, μικρὰν τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ μύρον τῶν ἐσπερίων ἀνθέων εἰς ξένας χώρας, καταδιωκωμένη ἀπὸ ἕνα φορικὸν ἀσπάλακα.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.